

Πολιτική επικαιρότητα

Έχουν περάσει πέντε μήνες από τη σύσταση της κυβέρνησης συνεργασίας με πρωθυπουργό τον Παπαδήμο και τα προβλήματα της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού όχι μόνο δεν έχουν λυθεί αλλά διογκώνονται μέρα με τη μέρα. Η διαδικασία διαγραφής μέρους του ελληνικού χρέους έφερε ένα νέο μνημόνιο ακόμα σκληρότερο από το προηγούμενο, το οποίο σηματοδοτεί τη συνέχιση της ίδιας αποτυχημένης πολιτικής λιτότητας και για τα επόμενα χρόνια. Το νέο μνημόνιο και τα μέτρα που το συνοδεύουν περιλαμβάνουν την μείωση του κατώτατου μισθού σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα (μέτρο που πλήττει στο μέγιστο βαθμό τους νέους εργαζόμενους), την ακύρωση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας κλπ. στο όνομα της "ανταγωνιστικότητας" ή πιο σωστά της μετατροπής των εργαζομένων σε αναλώσιμο υλικό στα χέρια των εργοδοτών, δημιουργώντας ταυτόχρονα δυνατότητες κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων σε βάρος της κοινωνίας. Επιπλέον οι περικοπές των κοινωνικών παροχών και η διάλυση του κοινωνικού κράτους, η διάλυση της δημόσιας και δωρεάν υγείας και των ταμείων ασφάλισης, επιδρούν άμεσα στο βιοτικό μας επίπεδο και των οικογενειών μας, ιδιαίτερα των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων.

Η συγκυβέρνηση και η πολιτική που ακολουθεί δεν έχει ίχνος κοινωνικής νομιμοποίησης, βασίζεται στον εκβιασμό του λαού περί χρεωκοπίας με τον οποίο προωθεί κάθε φορά νέα επώδυνα μέτρα. Η **τεράστια κινητοποίηση στις 12/2**, ημέρα ψήφισης του Μνημονίου 2, με εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές να περικυκλώνουν για ώρες τη Βουλή παρά το πρωτοφανές σχέδιο καταστολής και παραπληροφόρησης δημιούργησε τριγμούς στο μπλοκ εξουσίας οδηγώντας σε διαγραφές/αποχωρήσεις βουλευτών και μια γενική αποσταθεροποίησή του πολιτικού σκηνικού. Οι αναμενόμενες εκλογές αποτελούσαν τη μόνη επιλογή των κυβερνώντων ευελπιστώντας να εκτονωθεί η λαϊκή οργή. Οι εκλογές έρχονται σε μια περίοδο όπου τα κόμματα εξουσίας είναι θεωρητικά αποδυναμωμένα και κατακερματισμένα, ενώ στο πολιτικό αυτό σκηνικό προστίθεται και η άνοδος της ακροδεξιάς. Καθόλου περίεργο δεν πρέπει να θεωρείται και η πρόσφατη εξαγγελία της κυβέρνησης για τις επιχειρήσεις «σκούπα» στο κέντρο της Αθήνας και τη μεταφορά των μεταναστών σε κέντρα κράτησης που θα δημιουργηθούν σε όλη την επικράτεια. Σε μια τόσο κρίσιμη πολιτική περίοδο η συγκυβέρνηση προσπαθεί να αποπροσανατολίσει το λαό μετατοπίζοντας τις ευθύνες της για την κατάσταση στο κέντρο της Αθήνας, στοχοποιώντας στους αδύναμους μετανάστες.

Εκτός από την κινητοποίηση της 12ης Φλεβάρη, το τελευταίο διάστημα βρίσκονται σε εξέλιξη **πολύμορφες κοινωνικές αντιστάσεις** που αμφισβητούν στην πράξη τις πολιτικές του μνημονίου και προτάσσουν την αλληλεγγύη μεταξύ των όλων όσων υφίστανται τις συνέπειες τους. Τέτοια παραδείγματα είναι οι **απεργίες διαρκείας σε χώρους δουλειάς** όπως η Χαλυβουργία, το Alter, η Ελευθεροτυπία κ.ά., οι **συνελεύσεις στις γειτονιές** αλλά και το προσφάτως εμφανιζόμενο «**κίνημα της πατάτας**» και άλλων αγροτικών προϊόντων, το οποίο αποτελεί δυναμικό παράδειγμα κοινωνικής αλληλεγγύης και παράκαμψης των μεσαζόντων-κερδοσκόπων.

Υποχρηματοδότηση-Περικοπές

Η πολιτική της λιτότητας όμως δεν περιορίζεται μόνο στην κοινωνία την εντοπίζουμε και στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Με τους προϋπολογισμούς των ιδρυμάτων μειωμένους έως και 75 % είναι φανερό ότι το επίπεδο σπουδών στα ιδρύματα υποβαθμίζεται, αφού πλέον αυτά αδυνατούν να καλύψουν ακόμα και βασικές ανάγκες της εκπαιδευτικής διαδικασίας, ενώ προβλήματα αντιμετωπίζουν και στην κάλυψη των καθημερινών λειτουργικών τους εξόδων. Περικοπές γίνονται και στις φοιτητικές παροχές (σίτιση, στέγαση). Σε αυτά έρχεται να προστεθεί σε πολλές σχολές η περικοπή μέσω του Εύδοξου απαραίτητων συγγραμμάτων για τους φοιτητές, αναγκάζοντάς τους να επωμιστούν αυτοί το κόστος. Εξαίρεση δεν θα μπορούσε να αποτελέσει η σχολή μας, όπου δεν διατίθενται όπως τις προηγούμενες χρονιές στους φοιτητές απαραίτητα συγγραμμάτα καθώς και σημειώσεις από την σχολή. Την οικονομική δυσπραγία των ιδρυμάτων επιδεινώνει και το «**κούρεμα**» που έγινε στα επενδυμένα κεφάλαια τους, μέσω της διαδικασίας ανταλλαγής ομολόγων, που είχε σαν αποτέλεσμα τα ιδρύματα να χάσουν αρκετά εκατομμύρια ευρώ με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα το ΕΜΠ που έχασε περίπου 30 εκατομμύρια ευρώ.

Νόμος Διαμαντοπούλου

Ο νόμος Διαμαντοπούλου ήρθε να υλοποιήσει τη νεοφιλελεύθερη λογική του μνημονίου στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα πτυχία (άρα και τα εργασιακά μας δικαιώματα) υποβαθμίζονται και ρευστοποιούνται (πιστωτικές μονάδες, υποβάθμιση προγραμμάτων σπουδών, σπάσιμο πτυχίων σε 2 ή περισσότερους κύκλους) συμβαδίζοντας με την πολιτική πλήρους αποδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων, εισάγεται στην εκπαίδευση η λογική του κέρδους (ιδιωτική χρηματοδότηση, ιδιοποίηση έρευνας από επιχειρήσεις, δίδακτρα) δημιουργώντας νέα πεδία κερδοφορίας για το κεφάλαιο ενώ μετά τις συγχωνεύσεις/καταργήσεις σχολείων **συρρικνώνεται και η 3οβάθμια εκπαίδευση** καθιστώντας την **από δικαίωμα προνόμιο**, μέσω της πρωτοφανούς υποχρηματοδότησης που έχει σαν αποτέλεσμα περικοπές συγγραμμάτων, ιδιωτικοποίηση στέγασης, σίτισης και παροχής φοιτητικού πάσο, περαιτέρω ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων (ΠΔ 407, εφεδρεία) και συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολών. **Προκειμένου να υλοποιηθούν τα παραπάνω, η διοίκηση του πανεπιστημίου τίθεται σε ένα αυταρχικό πλαίσιο** με την κατάργηση ή την υποβάθμιση των μέχρι τώρα σχετικά δημοκρατικών δομών (Σύγκλητος, συνελεύσεις τμήματος-τομέων), την περιθωριοποίηση των φοιτητών στη λήψη αποφάσεων, την εντατικοποίηση των σπουδών, την κατάργηση του ασύλου και την παντοδυναμία του Συμβουλίου Διοίκησης, που θα αποφασίζει για όλα τα σημαντικά ζητήματα των ιδρυμάτων, χωρίς να λογοδοτεί σε κανέναν.

Η εφαρμογή της παραπάνω πολιτικής συναρτάται με την πορεία συγκρότησης των Συμβουλίων Διοίκησης, που θα αποτελέσουν μέσω της αντιδημοκρατικής δομής τους, τη δίκλειδα για την υλοποίηση ολόκληρου του νόμου 4009. Η **ανατροπή του νόμου περνάει μέσα από την ακύρωσή του στην πράξη και την πλήρη απαξίωσή του μέσα στο πανεπιστήμιο.**

Αυτή τη στιγμή, λόγω των πιέσεων σημαντικού κομματιού της πανεπιστημιακής κοινότητας, **δεν έχουν συγκροτηθεί τα Σ.Δ. σε κανένα ίδρυμα πανελλαδικά**, είτε επειδή έχουν επιχειρηθεί να διεξαχθούν οι εκλογές αλλά ματαιώθηκαν, είτε επειδή δεν έχει καν συγκροτηθεί η οργανωτική επιτροπή για τις εκλογές (όπως στο ΕΜΠ). Σημαντικό ρόλο στη μέχρι τώρα ακύρωση των εκλογών έπαιξαν οι συναντήσεις φοιτητών καθηγητών και εργαζομένων κάθε ιδρύματος με στόχο την απόκρουση του νομοσχεδίου. Στο ίδρυμα μας μετά από 2 επιτυχημένες παμπολυτεχνειακές απαντώντας στην ανάγκη για **κοινή δράση όλων των πληττόμενων από την πολιτική του Υπουργείου κομματιών του πανεπιστημίου**. Η παρουσία του συλλόγου μας σε κάθε τέτοια προσπάθεια είναι απαραίτητη.

Κινήματα αλληλεγγύης των φοιτητών

Ένα παράδειγμα αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης από την μεριά των φοιτητών είναι τα δωρεάν μαθήματα που πραγματοποιούνται από το φοιτητικό σύλλογο των ΗΜΜΥ ΕΜΠ. Εδώ και περίπου 2 μήνες, μετά από απόφαση της γενικής συνέλευσης του φοιτητικού τους συλλόγου, έχει συγκροτηθεί δίκτυο αλληλεγγύης που παρέχει δωρεάν φροντιστηριακά μαθήματα σε μαθητές που δεν αντέχουν το οικονομικό βάρος της παραπαιδείας που επιβάλλει το εκπαιδευτικό σύστημα. Η κίνηση αυτή αποδεικνύει στην πράξη την αλληλεγγύη των φοιτητών. **Καλούμε τους φοιτητές του φοιτητικού μας συλλόγου να καταθέσουν ιδέες για αντίστοιχες δράσεις και δίκτυα αλληλεγγύης που μπορούν να υλοποιηθούν από το φοιτητικό μας σύλλογο. Τους καλούμε να δείξουν στην πράξη την αλληλεγγύη τους συμμετέχοντας στις δράσεις και στα δίκτυα αλληλεγγύης.**

Διαδικασίες φοιτητικού συλλόγου

Είναι κοινός τόπος ότι μεγάλο κομμάτι των φοιτητών της σχολής μας νιώθει να μην μπορεί να εκφραστεί μέσα από τις γενικές συνελεύσεις έτσι όπως αυτές γίνονται σήμερα. Γι' αυτό θεωρούμε πως είναι ανάγκη οι ίδιοι οι φοιτητές να διαμορφώσουμε τις δομές που μας αντιπροσωπεύουν και απαντούν στις ανάγκες μας, διασφαλίζοντας τη δημοκρατικότητά τους αλλά και να αναμορφώσουμε σε αυτή την κατεύθυνση τις ήδη υπάρχουσες δομές και διαδικασίες, όπως αυτή της γενικής μας συνέλευσης. Στην κατεύθυνση αυτή σημαντική πρωτοβουλία αποτελούν οι συνελεύσεις έτους, που πραγματοποιήθηκαν σε ορισμένα έτη το προηγούμενο διάστημα, με αφορμή τα προβλήματα του κάθε έτους και με σκοπό τη συμμετοχή όλων στη συνδιαμόρφωση και την λήψη αποφάσεων για την επίλυσή τους.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- Ανατροπή της εγκυκλίου για την περικοπή των συγγραμμάτων. Καμία μείωση των φοιτητικών παροχών. Καμία επιβολή ενοικίου στις φοιτητικές εστίες.
- Καμία σκέψη για δύο κύκλους σπουδών, και για εισαγωγή πιστωτικών μονάδων.

- Ανατροπή της εγκυκλίου για τα φοιτητικά πάσο. Δωρεάν χορήγησή τους από τις Γραμματείες.
- Κάτω τα χέρια από το άσυλο, απαιτούμε την πλήρη κατοχύρωσή του
- Όχι στο νέο σχολείο της αγοράς. Όχι στις συγχωνεύσεις σχολείων, σχολών, νοσοκομείων.
- Κάτω το επαίσχυντο Σύμφωνο πρώτης Απασχόλησης για τη νεολαία, που ορίζει πρώτο μισθό κάτω από 500€.
- Να μην πληρωθεί ο αντισυνταγματικός έκτακτος φόρος για τα ακίνητα.
- Καμία ιδιωτικοποίηση του δημόσιου πλούτου.
- Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών με πλήρη κοινωνικά, πολιτικά δικαιώματα.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:

- Συμμετοχή στην παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας την Παρασκευή 30/3.
- Πραγματοποίηση παράστασης διαμαρτυρίας την Τετάρτη 4 Απριλίου στο Υπουργείο Οικονομικών στις 12.00 για το PSI

